

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3
Negyedévre 1 frt 50 kr.

Bérmegtelen levelek csak
ismert kezektől fogadhat-
nak el.

Észiratók nem adnak
vissza.

Egyes szám ára 20 kr.

A nyilvántartásban minden gar-
mond sor díja 20 kr.

ZEMPLEN.

Társadalmi és szépirodalmi közlöny.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HIRDETÉSI DÍJ:
hivatalos hirdetéseknek:
Minden egyes szó után
1 kr.
Azonfelül bélyeg 30 kr.
Kiemelt, díszbetűs s kör-
zettel ellátott hirdeté-
nyekért térítők szerint,
minden centimeter
után 3 kr. számítatik.
Állandó hirdetéseknek
kedvezmény nyújtatik.
Hirdetéseket a „Zemplén”
nyomdájába küldendők.

Elnöki körlevél.

A tekintetes megyei bizottság tagjait folyó évi decemberhó 6-án d. e. 10 órakor S.-a.-Ujhelyben a megyeháza nagytermében tartandó rendkívüli bizottsági közgyűlésre van szerencsém tisztelettel meghívni.

Ezen rendkívüli közgyűlés tárgyai lesznek:

1. A megyei bizottsági tagok 1883. évi névsorának megállapítása.

2. ifj. Gróf Ráday Gedeon m. kir. honvédelmi miniszter körlevele.

3. Gróf Széchényi Pál m. kir. földmivelés, ipar és kereselmi miniszter körlevele.

4. A m. kir. Belügyminiszterium intévénye a katonai beszállásolási pótdó tárgyában.

5. A közmunka és közlekedési miniszterium leirata a culturmérnöki intévény tárgyában.

6. A közmunka és közlekedési miniszterium leirata gesztely-s.-a.-ujhely-varannói megyei utvonaltárgyában.

7. Gömörmege közönségének átirata a honvédségi szolgálat meghosszabbítása tárgyában.

8. Ugyanannak átirata a panszláv sajtó izgatásainak megszüntetésére vonatkozó intézkedések tárgyában.

9. Komárom megye közönségének átirata a villós gyufák elárúsításának megszüntetése tárgyában.

10. Győrmege közönségének átirata a prágai „Szlavia” kölcsönös biztosító banknak az ország területéről leendő kitiltása tárgyában.

11. A magyarságot és népnevelést Sárosmegegyében terjesztő egyesület körlevele.

12. Megyei tiszügyész véleményes jelentése Homonna község vásárvámszedése tárgyában.

13. Butka és Szelepka községek kérvénye a Laborcz folyó meder-tisztítása és védtöltéseinek emelése tárgyában.

14. Hocska község kérvénye, melyben magát a havaji körjegyzőségből kikebelezettni s a sztrókói körjegyzőséghez csatoltatni kéri.

15. Megyei pénztárnok jelentése Oláh István volt sztrókói szolgabírói segéd kérvény tárgyában.

16. A gesztelyi megyei vámoshid bérbeadása céljából kirendelt küldöttség jelentése.

17. A megyei közigazgatási bizottság előterjesztése az ingatlanokra vezetett adóvégrehajtások tárgyában.

18. A jegyzői nyugdíj alap rendezése céljából kirendelt küldöttség véleményes jelentése.

19. Somosi János volt sárospataki jegyző nyugdíjaztatás iránti fellebezése.

20. A m. kir. belügyminiszterium intévénye a Sztanko Mária által kitért gyermek tartási költségeinek fedezése tárgyában.

21. A megyei csendbiztosok és csendlegények kérvénye, melyben szolgálatukból leendő elbocsajtásuk alkalmából végkielégítésképpen egy évi fizetésüket kiadni kéri.

22. Málcza község képviselő testületének kérvénye a községi építkezések szabályozása tárgyában.

23. Dr. Stark János orvosi oklevelének kihirdetése.

24. Községi számadások és költség-előirányzatok felülvizsgálata.

25. A nagyméltóságú m. kir. belügy-

miniszterium novemberhó 28-án kelt intévénye a megyei tisztikar nyugdíjintézete alapszabályai módosításának tárgyában.

26. A megyei alispán előterjesztése a varannói járásbeli orvosi körök átalakítása, illetőleg egybeolvasztásának tárgyában.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1882. november 26.

Matolai Etele s. k.
alispán.

A magyarosodás kérdéséhez.

A „Zemplén” közelebbi számában megjelent, a magyarság terjesztéséről szóló cikk, arra indított engem, hogy egy a magyarosodást előmozdító megyei egyesület szükségére, de főképpen a tömeges, gyors és gyökeres magyarosítást biztosító eszközökre nézve elmondjam, az említett cikkben foglalt nézetekkel némileg ellentétes és legalább saját meggyőződésem szerint inkább célra vezető nézeteimet.

Az idegen nemzetiségek ujabban felmerült magyarellenes mozgalmi, táplálva a külföldről jövő izgatások által, hova tovább veszélyesebb hullámokat vetnek. Bel- és külföldi ellenségeink a magyar állam tagjait saját hazájuk, saját otthonjuk ellenségévé igyekeznek tenni; szóval minden eszközt és minden alkalmat fölhasználnak a szétmállás processusának gyorsítására.

Ezen ellenséges mozgalmakkal szemben Magyarországnak állást kell foglalnia, nem csupán a megtámadott önvédelem jogából, hanem inkább az önfentartás parancsolta kötelességből. És ha ehhez hozzátesszük, hogy a baj gyökeres orvoslására más mód nincs, mint a nemzeti együvértartozás érzelmének fölébresztése, a magyar állam összes polgáraiban, valamint Árpád nyelvének gyors terjesztése, csak olyat mondunk, mi mindenki előtt eléggé ismeretes.

De ki vegye kezébe a magyarnyelv terjesztésének és a nemzeti együvértartozás érzelmének fölébresztésének nehéz munkáját?

A magyar kormány kellő mérséklettel és tapintatossággal e részben sokat tehet, de mindent nem. Mert mihelyt a magyar kormány a

ül, holnapután fel fogják akasztani. Elmentek tehát a siralomháza úgy a mint voltak valamennyien. Kondor István nehéz láncokban ült ott és pipázott egész egykedvűen.

Miklós egyenesen hozzámment s imígy szólította meg:

— El vagy-e már készülve a halálra?
— A halállal már kibékültem, szolt a megrogzított gyilkos. Nincs már nekem semmi várnivalóm ezen a világon, — hanem azt a nagy gyalázatot mégis restelem, hogy akasztófán halok meg, a szegény feleségem és gyermekeim végett, akasztott ember gyerekeinek fogják csufolni, Hej, ha itt volna most az én jó pisztolyom, bezzeg kikerültem ezt a szegényt.

Miklós megvigasztalta:
— Ne busuly szegény ember! Én már segitettem rajtad, a feleséged megkért, mentsem meg attól a szegénytől, hogy felakaszszanak, közbevettem magamat éretted a vármegyénél s megengedték, hogy csendes halállal mulj ki.

— Az Isten áldja meg ezért tekintetes uramat, — hálálkodott a rab s térdre esett Miklós előtt. — Miklós azután így folytatta:

— Egy csöpp fájdalmat sem fogsz érezni. Beviszünk egy szobába, ott szépen megnyitjuk az ereidet, édes fiam, úgy elalszol csendesen, hogy észre sem veszed.

Fondor István örömmel ráált erre. Miklós még két orvost hozatott, azokat előbb kitanította mit akar tenni s úgy vitette át a rabot egy szobába, hol kíváncsian várták az összegyűlt urak a történeteket.

Mikor a rab bejött, asztalhoz kötötték és bekötötték a szemét, hogy semmit abból ne lásson, a mi történik,

Ekkor Miklós egy gombostűt vet a kezébe és megszurta négy helyen a rab meztelen testét.

TÁRCSA,

Az ördög orsója

vagy

a tolpányi boszorkány históriája.

Írta: Mikszáth Kálmán.

(Folytatás.)

MÁSODIK FEJEZET.

Nagyon öreg emberek emlékezhetnek azokra az időkre, mikor még az okos törvényhozó urak is olyan tudatlanok és babonások voltak, hogy szentül hittek a boszorkányságokban, dczára annak, hogy már sok száz évvel ennekélte kimondta a mi bölcs Kálmán királyunk, hogy boszorkányok nincsenek.

Sőt nemcsak hittek bennük, hanem egynéhány nőszemélyt el is égettek azokban az időkben, Szegeden, Nagy-Enyedén.

Igy fogatta el a megye Kádárnét és unokáját, miután a szárnyaló hírek eljutottak a városba is, s külön börtönbe zárták a nagyanyát és a szép Erzsikét.

Vallatták, kinozták őket, de nem vallottak semmit. Kádárné tagadott mindent, esküdött az élő Istenre, hogy ő nem boszorkány, hiszi a valást, hiszi az Istent, Erzsike nemkülönb.

Mindenféle tanuk jelentkeztek, a kik sok terhelőt beszéltek, de az mendemonda számba ment leginkább, egy vád volt azonban, a mi maga is vesztét hozta, a mit lemosni nem lehetett. És ez volt az ördögös orsó, a mivel számtalan betegséget gyógyított meg a vidéken.

Mindenfelé beszéltek már a városba, hogy fejüket veszik.

No még ilyen szép fejet ugyan nem vágott le a budai hóhér a mióta él sem, mint az Erzsikéé.

Miklós mindent elkövetett a kiszabadításukra, de semmi sem sikerült neki. Kért rimánkodott, instáncziákat írt palatinushoz, királyhoz, nem használt semmit.

A vármegye urai mindenre azt felelték: „Az ördögöl cimborál, mert az orsó másképp nem gyógyitana, ha nem volna különös pokoli ereje.”

A fiatal orvos hiába bizonykodott velük, hogy maguktól is meggyógyulhatnak a betegek, mert a természet a doktor, sokakon pedig a képzelődés segített. Gondoljanak lelkiismeretükre és arra, hogy az égi bíró előtt majd két elveszett lélekről kell számot adni.

Kinevették Miklóst. Akkor támadt egy jó gondolata s így szolt a vármegye urakhoz:

— Adjatok nekem egy embert, a kivel én azt tehetem, a mit akarok. Ha nem hisztek a tudományomban, hát be fogom nektek bizonyítani, hogy micsoda csodákat művel a pusztá képzelődés.

Az alispán nevetve azt mondta: „No hát jól van öcsém; van itt a börtönbe egy akasztófára itélt rab, Kondor István, a ki háromszoros gyilkosságot követett el, ha olyan nagyra vagy a tudományoddal, nem bánom, mutasd be nekünk, szívesen megnézzük. Csinálhtasz a rabbal, a mit akarsz.”

Miklósunk nagyon megörült ennek s így szolt a megyei urakhoz:

— Igenis bebizonyítok mindent. Lássák és győződjének meg, jőjjönek velem ahhoz az elítélthez s nézzék végig, mit fogok cselekedni.

Az urak vele mentek a tömlöczbe, de ott azt hallották, hogy a rab már a siralomházban

kényszer eszközeihez nyúl, azonnal éles fegyvert adott ellenségeink kezébe, — oly fegyvert, melyet az uralkodó alliberalizmus csak még élesebbre fen.

E cselekvés orozslánrésze tehát a magyar társadalmat illeti, melyet az önfentartási ösztön vezet a helyes cselekvésre, mely tetteiért önmagának felelős s melyben egyedül föllelhető a szükséges olvasztó erő.

Ez magyarázza meg a magyarosodást előmozdító egyesületek alkotásának elkerülhetlen szükségét mindenütt, hol Árpád nyelve saját hazájában még idegen és ez a szükség, karöltve Zemplén-megyé közönségének ismert buzgalmaival minden nemzeti ügy iránt, rövid időn megfogja teremteni megyénkben is a magyarosodást előmozdító egyesületet.

Nem alap nélkül adunk kifejezést e reményünknek, mert biztos tudomásunk van róla, hogy a magyarosodást előmozdító egyesületek alkotásának eszméje nálunk magánkörökben már régibb idő óta sűrűn képezi a megbeszélés érdekes tárgyát, jelöl annak, hogy Zemplén-megyé közönsége kész bármely oldalról jövő felhívásra azonnal egyesülni és a nemzeti ügyet, melytől nagyrészt függ Magyarország jövője; egyesült erővel előmozdítani. Sőt biztos tudomásunk van arról is, hogy a homonnai polgári iskola kebeléből már is készül a mozgalom kiindulni és végre — mi már a siker reményét is jogosulttá teszi — biztos tudomásunk van arról, hogy egy ily alakítandó megyei egyesület védnökségét egy megyénkbeli főúri nő, kit az Isten a legnemesebb szívvvel megáldott, hajlandó lesz elfogadni.

Az egyesület tehát minden valószínűség szerint létre fog jönni és működését a magyarosítás terén fényes siker fogja koronázni, feltéve, hogy ugyanazon hévvel, melylyel ujabban százazerekre kerülő szobrokat emelünk a multnak, egyszerű és legfeljebb százakra kerülő igénytelen oszlopokat fogunk emelni a jövőnek. És miért ne tennék ezt? Hiszen bár elismerjük a nagy férfiak szobrainak kitünő erkölcsi hatását, mégis tudjuk, hogy e szobrok a hazát fenyegető veszélyt az érc hidegségéhez hasonló közönnyel fogják tekinteni; míg a mi igénytelen oszlopaink a hazát szerető szíveknek és a hazát védelmezni kész karoknak millióit lesznek képesek teremteni.

Értjük a jövő ezen szobrai alatt a magyarosodást tömegesen és gyorsan eszközölő kisdédóvó intézeteket.

Mert előre is tiltakozunk kell a »Zemplén« mult heti számában közölt azon felfogás ellen, hogy egy a magyarosodást előmozdító megyei egyesület egyelőre a tanítók anyagi helyzetének javítása által igyekezzék célját elérni, mert kisdédóvó intézetek alapítására pénzügyi hátrányban képtelenek vagyunk. Ezt el nem fogadhatjuk, mert:

1) mi a tanítók anyagi helyzetének valódi javítását illeti, erre több pénz kívánatik, mint néhány kisdédóvó intézet alapítására. Némi csekély biztatás pedig semmit sem ér. Vagy kérdem: segítve van-e már azon a tanítón, ki talán egész életére 50—100 frtnyi segélyben részesült? Több segélyben pedig nem részesülhetne, mert a segélyt méltán megérdemlő tanítók száma igen nagy. Készséggel elismerjük ugyan, sőt megvagyunk róla győződve, hogy a legcsekélyebb ajándék, a leg-

A megyei urak lélegzetet fojtva, de mégis gunyos mosolyal várták, mi sül hát ki ebből a tréfából? De Miklós kikötötte, hogy egyetlen szót sem fognak szólni, csak azok, akik be vannak rá tanítva, mit beszéljenek.

Midőn a négy szurást ejtette a bünösen négy kis csöbröt is tett az asztal négy csücskére Miklós, melyekből, minthogy ki voltak alul furva, lassankint csepegett a víz poty, poty, poty...

A bünös, ki elterülve hanyatt feküdt az asztalon, minthogy a négy szurást érezte, azt hitte, hogy az ő vére csepeg. S e hitében fogyni érezte erejét percről-percra.

Mély csend uralkodott a szobában, csak az orvosok beszélgettek halkán de szándékosan, úgy hogy a bünös mégis hallhassa:

— De szép vére van! — így szól az egyik orvos — kár hogy elítélték ezt az embert, mert ez még sokáig élhetett volna.

— Csitt, — mondá a másik orvos félig suttogva, — még meghallhatja, mert a vérenek fele, úgy nézem még benne van. Ahhoz egy óra is kell, míg végképen lefolyik.

Ekkor lassan suttogva visszahúzódtak az orvosok, kiket Miklós jól betanította szerepükre.

A szobában még nagyobb lett a csendesség, a víz pedig folytonosan csepegett. A képzelődés, hogy immár haldoklik, annyira meggyengíté Kondor erejét, miszerint lélegzete fogyni kezdett s halk sohajok szakadtak föl melléből — míg egyszer csak fölfordítá szemeit fejét görcsösen fölemelte, összerázkodott és meg volt — halva. Pedig nem folyt ki a boldogtalanból egyetlen csöpp vér sem!

Az orvosok odaszaladtak és csak meghidegült testet találtak.

— No beösmertek-e már most urak, — kiáltá Miklós diadalmosan, — hogy a képzelődésnek csodálatos hatalma van az ember szerveze-

kisebb elismerés is fokozni fogják a tanító igyekezetét és munkakedvét, de ezzel a magyarosodás igényét még alig lendítettünk valamit s ennek oka igen egyszerű:

Állításunk bizonyítására ne is vegyünk föl például oly községet, melynek iskolájához tartozó tanító a nyomorral is kénytelen küzdeni s e mellett talán nem is eléggé képzett; hanem vegyünk föl állami iskolát, melynek tanítója minden igényeknek megfelel. Az állam meg hozza az adózatokat. A tanító a kizárólag tótul értő s e mellett többnyire minden házi nevelést nélkülöző gyermekekkel legalább két esztendőn küzködik, míg őket annyira viszi, hogy a magyar szót úgy a hogy megérték. Ezután a legjobb esetben még két évig gyakorolják magukat e gyermekek a magyarnyelvben s a négy év elteltével annyira vitték, hogy — ha nem is helyesen, de beszélnek magyarul. Ez a lehető legnagyobb siker, melyet egy tótajku községben a legszorgalmasabb tanító elérhet. De az iskolából kilépett gyermeknek tótul még mindig ügyesebben pereg a nyelve, szülei körében tótul beszél; tanítójával csak ritkán érintkezik s ha találkozik is vele, magyarul rövid idő múlva nem válaszol neki többé, hanem lesüti szemét, jelöl annak, hogy már sokat felejtett s mire 15—16 éves lesz, a magyarnyelvet teljesen elfelejtette, mert még nem vált benne vérré. Ime ennyi az eredmény a legtöbb esetben.

Ebből már most az a tanulság, hogy társadalmi uton oda kell hatnunk, hogy az állam, községek és magánosok részéről a magyarság terjesztésére hozott áldozatok, valamint sok derék tanító önzetlen és önfeláldozó buzgalma kárba ne vesszenek. Ez pedig első sorban kisdédóvó intézetek által eszközölhető. — A mi pedig:

2) e kisdédóvó intézeteket illeti, ezeknek létrehozása korántsem jár annyi nehézséggel, hogy e miatt e legjobb ügyet boldogabb időkre legyünk kénytelenek halasztani. Egy kisdédóvó intézet felállításához szükségeltetik egy az igényeknek megfelelő épület, kerttel, egy kisdédóvó nő és egy dajkaféle. A magyarosodást előmozdító egyesület feladatának fogja tekinteni mindenekelőtt azon helyeket kifürkészni, hol a magyarosodásra legtöbb hajlam mutatkozik. Érintkezésbe fogja tenni magát az illető földesurakkal és községekkel s megtudja nem hajlandó-e egyik vagy másik e célra épületet, vagy telket ingyen átengedni, vagy egyéb segélyt följajlanlani; esetleg ki fogja eszközölni az állam segélyét; tagdíjakat és egyéb adományokat fog gyűjteni kisdédóvó intézetek szervezésére stb.

És mily eredményt lehetne várni ily kisdédóvó intézetektől?

A gyermekek nem nőnének fel félig elhagyatottan, mert az anya a legnagyobb örömmel elvinné három éves gyermekét a kisdédóvó intézetbe, csak hogy szabadon munkája után láthasson; s a gyermek pedig hamar megtanulná a dajka e szavait: »gyere fiam fésüljelek meg, mert borzas vagy;« hamar tanulna magyar dalokat és játékokat az idősebb gyermekektől; szóval mire ily gyermek az iskolába kerülne, a tanító nem többé vad, elhanyagolt, hanem szelid, beszédes és magyarul értő kis gyermeket látna maga előtt, — oly gyermeket, ki elég alkalmas arra, hogy négy

tére? Ha ez meg tudott halni, mert azt képzelte, hogy vérét veszik, miért ne tudtak volna meggyógyulni a Kádárné betegek csupa merő képzelődésből, hogy a gyógyszer okvetlenül használni fog.

Az urak fejüket csóváltak bámulatokban, a vicze ispány megveregette a Miklós vállait és ezeket mondotta:

— Leveszem a kalapot a tudományod előtt öcsém s ezentul te leszel a vármegye főorvosa; a mit te most itt megmutattál, az nem közönséges dolog, hanem a boszorkányok dolgát még sem moshattad tisztára, mert amit te tudsz, azt e vén asszony nem tudhatta, ő nem járt külső-országi iskolákban, — hogyan merete volna ő az orsót használni, ha nem lett volna összeköttetése és viszonya az ördöggel, ki neki e csodálatos szerszámot adta? Látod, én a megye viceispánja vagyok, a legokosabb ember itt s még sem találtam volna ki a saját eszemtől ilyen tudományos dolgot!

Miklós mélyen elszomorodott. Látta most már, hogy védeczeinek ügyét elvesztette. Most már csak az Isten segíthet, furfang rimánkodás, szép szó, felvilágosítás nem használ. Istennél a mentés. Ő hozzá fohászott hát tiszta szívéből.

Más napra kellett összeülnie a törvényszéknek, mely az ítéletet felmondja Kádárné fölött.

Ott is ültek kilencz órákor reggel valamennyien a zöld asztal mellett, melynek közepén feszület állott, csak egyetlen egy szék volt üresen, a hol a legöregebb bíró szokott ülni, egy galambbőszéjű mosolygóképű öreg ur, Fényes József.

No de az öreg ur gyakran beteges már, nem szokott mindég eljöni, nála nélkül is felkasztják itt az embert.

Kádárné és leányát is elővezették. A szegény öreg asszony nem volt sem élő, sem holt, mintha a sir fele utjáról jöne, Erzsike arcán is

év alatt a legszükségesebb tudományokban kellő haladást tegyen és ezeket magyarul tanulván, a magyarnyelvet annyira sajátjává tegye, hogy iskolatársaisal és magyarul értő emberekkel mindenkör örömmel e nyelven közölje gondolatait.

Különfélék.

(Az árviz károsultak) összeírására és a kár felvételére kiküldött városi bizottság beadta jelentését, melyből kitünik, hogy az ingóságokban okozott kár: 8131 frt 90 kr., az ingatlanokban pedig: 16771 frt 90 kr. A város képviselőtestülete az országos gyűjtés elrendelése iránt a belügyminiszteriumhoz fog folyamodni.

(Kinevezés.) Báró Kaas Ervin, helybeli vasuti hivatalnok, sárospataki állomási főnökké neveztetett ki.

(Százkilencz) csendőr érkezett meg csütörtökön este városunkba, kik aztán innen a megye területén rendszeresített állomásaikra be fognak oszlatni. S.-a.-Ujhelyben a csendőr-laktanya a Hecskén, az ezelőtt Steiner — most már Adriányi-féle házban lesz.

(Az Ó-Caszinó) nagytermében alkalmazandó földszinti és erkélyszékek kárpitos és lakatos munkája már kiadatott s mint halljuk, december végéig az összes belső berendezés készen lesz.

(Jótekonyság) Schwarz Herman és Köhn Ignác gőzmalom tulajdonosok az árviz károsultak részére 10 zsák rozslisztet ajándékoztak. Ezen nemes tettükért a város képviselőtestülete f. hó 25-én tartott közgyűlésében az illetőknek jegyzőkönyvi elismerést és köszönetet szavazott. Az adomány — mint értesülünk — 80 árviz által sújtott lakosnak már ki is osztott.

(Árviz.) A sok eső folyóinkat annyira megdagasztotta, hogy azok mindenütt áthágták medrüket. Így van a Tiszamentén, így a Bodrogközön és a felvidéken. Amerre a szem néz, mindenütt tengerrel találkozik. Éppen lapunk zártakor értesülünk, miszerint Máramarosban a vasutat is nagyon megrongálta a víz, úgy, hogy a técsőszigeti vonalon az összes forgalom, a királyháza-técsői vonalon pedig az éjjeli közlekedés beszünttetett. Az árviz pusztításai ez utóbbi helyütt oly nagyok, hogy kell hozzá két hét, míg a szakadások kijavíthatnak.

(Ladóczon) a bodrog töltést a víz kiszakította, S.-n.-Patak, S.-k.-Patak, Petrahó és Józseffalva községek a növekedő víz folytán a vészbizottság azonnali megalakítására utasítva lettek.

(Panaszok) merülnek fel a közönség részéről a postai pénzes levelek kézbesítése ellen; mert az ilyen levelek — mint bárki is tapasztalhatja — délelőtti 11—12 óra tájban hordatnak ki. Ennek oka, valószínűleg az, hogy a levelek későn adatnak ki a levélhordónak; holott pedig különösen az üzletemberekre nézve gyakran igen nagyfontosságú, hogy a várva-várt pénzt reggeli 8—6 óra körül kapják-e meg, vagy pedig tíz-kettőkor. Ha a közönségnek ebbeli kívánalma a postahivatal kezelési szabályaival össze nem ütközik, úgy mindenesetre méltányos, hogy annak — a mennyire lehetséges — elég is tétessék.

(Terebesről) írja tudósítónk: Nov. 25-ike,

halaványság terült el, csak szép szemei csillogtak s keresték a teremben azt, a ki megígérte, hogy kiszabadítja őket. Valjon eljött-e, itt van-e, nem felejtette-e el még azt az egy szót?

Ott volt, hogyne lett volna ott Miklós, szemei a kedves lányka arcára tapadtak s lelkeben azt ígérgette Istennek, hogy ha kiszabadítja a leányt, legalább már a leányt, a ki olyan megadással türte balsorsát, el fogja venni feleségül.

A főbíró, a ki az asztalfőn ült, még egyszer fölhívta a két bünös személyt, hogy bánják meg vétkeiket, forduljanak Istennek s tegyenek töredelmes vallomást.

Kádárné a fejét rázta nagy szomoruan.

— Tekintetes nemes vármegye — így szól, — én nem vallhatok be semmit, az én lelkemet semmi sem terheli, én kaptam az orsót és esküszöm mindenre, a mi szent, hogy nem tudtam a boszorkánysághoz semmit. De már nem is bánom, ha meghalok, csak legalább az unokámat, ezt a jó angyalt hagyják életben, ő az orsó felül sem tudott soha semmit.

Megindító volt a szegény öreg asszony hangja s Erzsike meginduló hangos zokogása, de a bírák szíve olyan mint a kő meg nem lágyítja semmi.

— Nem hiszünk, gyalázatos boszorkány — mondá a főbíró — tégy töredelmes vallomást.

— Mint jó keresztény éltem, úgy is akarok meghalni, A testem a vármegye hatalmában van, de a lelkem az Istené. Tegyenek velem a mit akarnak.

A bírák most hát el kezdtek szavazni. A fekete pálca már ott volt keresztbe téve az asztalon, amit el fognak majd törni azzal a szóval, hogy »halál«.

A legfiatalabb bíró szavazott a legelőbb. Reszketett a hangja és rémletesen süvített a levegőben, a mikor kimondta »Én lelkiismeretem

a Katalin nap, ez idén is a szokott ünnepélyes-
ségek közt folyt itt le s bár csak egy családra
nézve bir kiváló érdekekkel, mindazáltal igen érzi
annak fontosságát minden ember, ki az András-
syak s különösen Gyula grófék előkelő házával némi
összekötésben áll. A ház urnóé, Katinka grófnő,
alig győzte fogadni az öt körüljárógó rokonok,
barátok és tisztelők sokaságának üdv- és szeren-
csekívánatait, melyeknek nyilvánítását már a nap
előestéjén, azaz: 24-én az iskola elég szépen si-
került alkalmi 2—4 szólamu gyermekdalok elő-
adása, alkalmi beszéd- és szerencsekívánatok mel-
lett tett tisztelgessel nyitotta meg. — Ez öröm-
híren kívül Terebesen szomorú ujság is van;
gróf Andrásy Gyula egyik, csak nem régiben
Debrecezenben vásárolt és a gazdaságnál igába
használt lova, rövid egy hét lefolyása alatt két
embert rugott agyon. Egyike a szerencsétleneknek,
ki először esett az »erkölcsös« jóság gonosz in-
dulatának áldozatul, régi, majdnem 16 éves cse-
lédje volt az uraságnak; egy igen becsületes és
józan életű ember, ki feleséget és több kiskoru
árva hagyott maga után. A másik szerencsétlen,
egy időben elmezavar miatt már teljesen haszna-
vetetlenné vált volt az uraságra nézve s csak
egy kegyelemből tartatott, de utóbb annyira
javult állapota, hogy némely szolgálatokra képes
lett. Ezt neje régebben elhagyta és Amerika bol-
dog »eldorádó«-jában éli gyöngyvilágát. A ló a
két ember életeért, melyet kioltott, saját »drága«
életével lakolt; mert a grófné és a fiatal Gyula
gróf a második szerencsétlen eset után azonnal
agyon lövették.

(Felvidéki tudósítónk) írja: Deregyő köz-
ségéből ebben az évben körülbelül 20—25 ember
vándorolt ki Amerikába. Leveleiből itélve jó dol-
guk lehet a Yankeék hazájában. Ezt bizonyítja
azon örvendetes tény is, hogy alig van köztük,
aki legalább 200 frtot ne küldött volna eddigelé
haza. Legtöbbnyire bányákban dolgoznak s egy
már alfelügyelői állásra is vergődött. Egy, aki
erdőben munkálkodik 10 hó alatt 600 frtot, a
másik 300-at küldött itthon levő családjának. Lá-
tható ebből, hogy a magyar ember is igyekező,
csak fizessék meg illendően munkáját.

(Darvas Aladár) lapunk munkatársa »R ó-
z s a b o k o r« czimen közelébb egy beszélygyűj-
téményt ad ki, melyre az előfizetési iverket már
szét is küldte. Darvas Aladártól a fővárosi lapok-
ban is már több elbeszélés jelent meg, melyek
mindegyike irodalmi színvonalon áll s zamatos
magyar írálya által tünik ki. A fiatal író ajánljuk
a közönség pártfogásába.

(Megjelent az »Ország-Világ«) V. füzeté,
a következő gazdag, érdekes és válogatott tartalom-
mal: »Az egyedüli mód« ifj. Ábrányi Kornél
nagyhatású regénye, utána két csinos rajz, az
egyik Kürthy Emiltől »Mrha Janó tervei« czim
mel, a másik, a kedvesebbik Vaskovits Serédy
Izabellától ily czimet visel: »A kántorok gyerkei«
Aztán Kúún Melánia »Virányoslak« czimű igen
szépen írt költői novellájának folytatása követke-
zik, Vers egy van benne, de az aztán lekötheti
minden olvasó figyelmét, oly hangulatteljes, s
nemes és nagy gondolatokkal telt s hozzá a
nehéz művészi forma — valóban rég olvastunk
mi már az Ország-Világ-ban ily szép költeményt,
a milyen a mai számban Mészáros Istvántól

szerint arra szavazok, hogy haljanak meg mind
a ketten*.

A másik bíró is úgy szavazott! »haljon
meg meg mind a kettő«, a harmadik, a negyedik
is. Iaj istenem, mindjárt a végére jut, jaj istenem
mindjárt el lesz törve az a vékony fekete pácza!...

Szegény Miklós úgy reszketett ott hátul a
birák mögött, mint nyárfalevél.

Ebben a szempillantásban megnyílt a terem-
ajtó és belépett rajta az öreg őszhaju bíró a kit
ott várt a széke üresen.

Épen jókor jött, ha szavazni akar. Kérdez-
ték is tőle, hogy használni akarja e a jogát?

A bíró azt válaszolta, hogy bátran szavaz-
hat vakon is, mert már a többség leszavazott a
»halálra«, az ő voksa már se nem árt, se nem
használ.

— De mégis tudni akarom — felelte a
bíró — miről van szó?

— Egy boszorkány áll itt a vádpadon —
magyarázta a főbíró — az a fiatal leány az uno-
kája, az is boszorkány, mert semmit sem vall a
nagyanyjára, makacsul tagad ő is mindent.

Az ősz bíró ránczokba szedte homlokát s
azt kérdezte: — És mi a fővád ellenük?

— Az, hogy az ördöggel cimboráltak. Az
öregnek van egy orsója, melylyel a környéken
betegségeket gyógyított. Az orsó nem Istentől
való, mert kigyógyított minden bajt.

Az ősz bíró meghallgatván ezeket, az öreg
nő felé fordult:

Kitől kapta kend azt az orsót?

— Elmondtam már sokszor, tekintetes uram
— emigy válaszolt — egy diák adta, meglehet,
hogy a garabonciás diák volt, de én nem tud-
tam róla semmit. Akkor én még fiatal lányka
voltam, a diák apámnál volt s nem tudott neki
fizetni, hát ezt az orsót adta neki, hogy ezzel

»Látományok« czimen megjelent. Dr. Samassa
József egri érsek (arczképpel) igen jellemző, ro-
konszenves s gyönyörűen írt sorokban van bemu-
tatva. Jeles és tanulságos cikkek és rövid rajzok
a következők: F. A. tól »Olasz bohócok« ismer-
terterjesztő, az »Apokalypsis lovasai« (Dürer Al-
bert nagyírú rajzművész metszete után hozott
szép képpel) »Útczai énekesek Kairóban« (kép-
pel) »A két család« (Munkácsy remek rajzával)
»Éneklő dervisek« (a nagyírú orosz festő: We-
reschagin képevel) »Newyork tűzjelző táviró ren-
szere« (Három jellemző képpel) »A Begova-mecset
Szerajevóban« (igen sikerült fametszetben) és az
»Élődi halak« (képpel) — Az apró rovatok a
szokott tapintattal, választékos izléssel s lelki-
merettséggel szerkesztvék: ezuttal az »irodalom«
rovatainak igen nagy, a kelleténél tán sokkal
nagyobb tér van engedve, mi olyan lapnál, minő
az Ország-Világ, mely nem kritikai, csupán szép-
irodalmi és ismeretterjesztő, talán nem kelt oly
általános érdeklődést. Egyébként az irodalom
rovat kitünő kritikus tollára vall. Képei mind
valódi műbecsűl bírnak. Hazánk ezen első ké-
pes folyóiratát úgy hisszük, szükségtelen bőve-
ben ajánlanunk; ha valamely ujság, vagy folyóirat,
ugy ez érdemi meg legjobban, hogy minden
művelt magyar család asztalán helyet foglaljon.
Közlegenek a téli esték: alig szerezhetünk magunk-
nak kellemesebb időtöltést mással, mint azon
olvasmányokkal és szép képek szemlélésével, mely-
lyekkel az »Ország-Világ« ellát bennünket. E
kitünő képes lap előfizetési ára egész évre 10 frt,
félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. Előfizetheti
Wilckens és Waidl kiadóhivatalában, Budapest,
koronaherczegutca 3. szám.

N y i l t t é r.

— E rovatban közöltékért nem felelős a szerkesztőség. —

Nyilatkozat.

Alólirottak dr. Szombathy László és Füzes-
séry Károly urak segédei igazoljuk, hogy a lova-
gias szabályoknak megfelelőleg, a nevezett urak
között fenforgott ügy, tényleges elégtételadás által
mai napon kiegyenlítettett.

Varannón, 1882. nov. 27.

Csiszár Béla.

Ifj. Farkas Lajos.

Kolozsvary.

Markovits János.

CSARNOK.

Zemplénmegye ásványvizei.

Fekete-Patak.

Linzbauer (126. l.) és Hártdl (135. l.) adatai
tévések, mert legmondosabb utánjárásom mellett
sem sikerült Fekete-Patakon oly embert találni,
ki a község határában valami ásványvíz-forrásról
valamit tudott volna.

Sáros-Nagy-Patak.

Itt sincs ásványvíz-forrás, mert közönsége-
sen Szarka-kutnak nevezett s közvetlenül Abauj-

minden bajt meglehet gyógyítani. Az orsót apám
használta és mindig meggyógyított vele bennün-
ket, sokszor áldottuk érte akkor azt a diákot,
mert nem is sejtettük, hogy valaha ilyen vesze-
delmet fog rám hozni.

A bíró mialatt az öreg asszony beszélt,
izgatottan izgett, mozgott székén, ránczos hom-
lokáról mogyorónyi izzadságcsöppek folytak le.

— Hol van az orsó? kérdezé hirtelen,

— Itt van az asztalon, mondá a főbíró,
bátrán hozzányulhat, mert már átjártam töm-
jénfüsttel.

Az ősz bíró oda sem hallgatott arra a mit
a főbíró beszél, hanem ujra a vén asszonyhoz
fordult e szavakkal:

— Hány éve lehet már annak, a hogy az
orsót ott hagyta a diák és hol lakott kend
azon időben?

— Vagy ötven éve van már annak s akkor
mi Rozsnyó mellett egy kis faluban laktunk,
apám kocsmáros volt ott.

A bíró felugrott helyéről és az asztalra
ütött. Mindenki csodálkozva nézett rá, hogy
talán megbolondult.

— Ugy van, ugy van — kiáltá. — Az a
diák én voltam, tekintetes törvényszék.

A csodálkozás halk moraja halatszott a
teremben. A bíró könyes szemekkel folytatta:

— Igen is, én voltam az a diák. Rozsnyó
mellett meghaltam, ettem-ittam a kocsmában és
nem tudtam fizetni. Én nem voltam jobb, meg-
vallom, a Deákné vásznánál s egy kis csaláshoz
folyamodtam a becsületes, de együgyű emberek-
kel szemben. Minden diák ilyen. Találtam egy
orsót, fogtam egy fehér papirost, arra rártam
ezt a varázs mondatot a »kerek kerekét
kerek kerekét kerekét kerekét«, körül-
tekertem fonállal és rászedtem ama jó embereket,

megye határszélén levő Nándor fürdőjének forrása
közönséges édes víz. Az öt káddal bíró fürdőcske
szép erdős hegykatlanban fekszik. A nép e kut
hatását a benne gyakran látható kigyónak tulaj-
donítja s akkor fürdik legszívesebben, midőn a
kigyót megpillanthatja.

Hogy Hártdl (416. l.) mily alapon mond-
hatta e forrást vasasnak, ki tudná azt?

Pcsolina

A pcsolinai ásványvíz-forrás jelentékeny,
figyelemre méltó.

Pcsolina a flandriai gróf tulajdona, Szinná-
tól másfél órányira, csinált ut mellett fekszik. A
forrás a községtől negyed órányira keletre fekvő
»Olysnik« nevű völgy délfelé álló lejtőjén, mint-
egy 50 méternyire, a lejtő lábából fakad. A
legújabb időkben faragott homokkőből álló egy
méternyi medenczébe lett foglalva s kis fabódé-
val befödve. A víz a medenczében 3 méter mély,
szin és szagtalan, kellemes savanyu izű s július
6-án + 25 C foknyi levegőnél + 12° C volt. Ki-
folyása elég bő, ugy, hogy szétküldésre elegendő
vizet igér. Az uradalom jelenlegi számtartója
Müller ur, kinek a forrás eddigi gondozását is
köszönhetni, legközelebb elemeztetni fogja.

(folyt. köv.)

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos

BORUTH ELEMER.

Főmunkatárs: **FARKAS BERTALAN.**

TK. 2420.

1882. sz.

Árverési hirdetmény.

A szerencsi kir. járásbíró s mint tkönyvi hatóság ré-
széről közhírré tétetik, hogy a m. kir. állam-kincstár vég-
rehajtatónak, Kaky István tályai lakos végrehajtást szenvedő
elleni végrehajtási ügyében, a végrehajtható részére megítelt
146 frt 1/2 kr. tőke követelésnek s ettől 1881. évi januárhó
1-50 napjától járó 6% kamatoknak, 4 frt 86 kr. végrehajtási
már megállapított, valamint jelenlegi 7 frt 60 krban felmerült
költségeknek kielégítése végett, a végrehajtási árverés a rát-
kai 274. sz. tkönyvben Kapi István tulajdonul felvett 626.
hr. számú 602 frtra becsült szőlőre elrendelgetvén, annak
megvételére határidőül 1883. évi januárhó 4-ik napjának d.
e. 10 órája Rátka községhezához kitűzetett.

Miről is az érdeklettek azzal értesítettek:

- 1) hogy a megállapított kiküldési ár a »fenti becsár;
- 2) hogy a fent megjelölt ingatlan ezen csupán egy ár-
verési határnapon, a kiküldési áron alul is el fog adatni;
- 3) hogy az árverezni kívánók tartoznak a kiküldési ár-
nak 10% -át készpénzben vagy óvadékképes papírban bánat-
pénzképen a kiküldött kezébe letenni;
- 4) vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben és pedig
az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 8 nap
alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 2 hónap alatt,
a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 3 hónap alatt,
minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számi-
tandó 6% -os kamatokkal együtt, ezen kir. járásbíró sághoz
intézendő két példány és két felzetten szerkesztendő letéti kér-
vény mellett, a tokaji kir. adó mint letéti hivatalnál lefizetni;
- 5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egy-
idejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt
ezen kir. járásbíró sághoz tkönyvi hivatalánál, valamint Rátka
községe előjárásánál megtekinthetők.

Kelt a szerencsi kir. járásbíró sághoz mint telekkönyvi ha-
tóságnál 1882. évi szept. hó 27.

Tóth Pápai,

kir. aljbíró.

hogy ez csodaszere, a mely minden bajt meg-
gyógyít.

A birák szemei mind megnedvesedtek e
csodálatos történet hallatára. A főbíró pedig
fogta az orsót és lebontotta róla a fonalat. Ugy
volt, egészen ugy volt, a fonal alatt a papiroson
még most el lehetett olvasni: »a kerek kerekét
kerek kerekét kerekét kerekét«

— Isten volt a ki engem ide vezetett ma
— rebegte az aggastyan bíró — mert ha én
nem jövök, kimondják a holálos sententiát az
ártatlanok fejére.

— Ugy van — végzé a főbíró — s ebből
az esetből vegyünk példát, hogy legyünk könyö-
rületesek s ne higgyünk mindig a látszatnak.
Kádárné és Kádár Erzsike ezennel szabadon me-
hetnek!

A leány örömsikoltással ugrott a nagyanyja
nyakába s százszor és százszor összecsókolta.

Az ősz bíró odament hozzájuk következő
szavakkal:

— Az nem elég, hogy szabadon mehetnek,
de én kárpótlással tartozom maguknak, a miért
annyi szenvedést okoztam. Nekem ugy sincs
senkim a világon, hát ezt a kis lányt itt a ma-
gaménak fogadom.

— Nem bánom — szölt közbe Miklós, ki
hirtelen oda ugrott — de nem sokáig lesz benne
öröme kedves bátyámnak, mert én ezennel meg-
kérem feleségül s haza viszem kastélyomba.

— Jól van, jól — dörmögte az öreg ur
— akkor hát megelégszem az öreggel is.

— De bizony az is velünk jön — felelt
vissza Miklós átkarolva tartván a szép Erzsike
derekát, ki Miklós vállára hajtva aranyhaju fejét;
zokogott örömeiben.

(Vége.)

TK. 3956.
1882. sz.

Árverési hirdetmény.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Grósz Herman kohányi lakos végrehajthatónak, Szabó Zsigmond kohányi lakos ügyvéd mint hivatalból kirendelt ügygondnok által képviselt ösmeretlen tartózkodású Krupsa András úgy is mint néhai Krupsa Jánosné szül.: Kszencics Mária örököse végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében, a végrehajtató részére megítélt 810 frt 03 kr. tőkekövetelésnek, s ettől 1872 évi decemberhó 21-től 1877. évi júliushó 1-ső napjáig járó 20%, azontúl a végkielégítési napig járó 8% kamatoknak, 22 frt 90 kr perbeli 15 frt 45 kr végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 11 frt 97 krban felmerült költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés a kohányi 91 sz. tjkvben A I. 1-19 sor sz. a. foglalt bel- és kültelekből Krupsa Jánosné szül. Kszencics Mária és Krupsa Andrást együttesen 1/3 részben illető jutalékra elrendeltetvén, annak megtartására határidőül 1883 évi februárhó 5-ik napjának d. e. 9 órája Kohányi községre házához kitűzetett.

Miről is az érdekeltek azzal értesítettek:
1) hogy a megállapított kikiáltási ár 994 frt 50 kr;
2) hogy a fent megjelölt ingatlan rész ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is elfognak adatni;
3) hogy árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át vagyis 99 frt 45 kr. készpénzben bánatképzésként a kiküldött kezéhez letenni;

4) vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az első 1/3 részt az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt, a második 1/3 részt ugyanazon naptól számított 90 nap alatt, az utolsó 1/3 részt ugyanazon naptól számított öt hónap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszékhez intézendő két példány és két felzetten szerkesztendő letéti kérvény mellett a s.-a.-ujhelyi kir. adó mint letéti hivatalnál lefizetni;
5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék mint telekkönyvi hivatalnál, valamint Kohányi községre előjáróságánál megtekinthetők.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál 1882. évi novemberhó 17-én tartott üléséből.

Br. Fillenbaum,
kir. törvényszéki elnök.
Sziráký,
h. kir. törvényszéki jegyző.

TK. 5680.
1882. sz.

Árverési hirdetmény.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Markovits Jakab gálszécsi lakos végrehajthatónak Skott Károlyné ugyis mint néh. férje hagyatéka kezelője végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében, a végrehajtató részére megítélt 84 frt 50 kr. tőkekövetelésnek s ettől 1882. évi aprilishó 25-ik napjától járó 6% kamatoknak 12 frt 54 kr. perbeli, 6 frt 56 kr. végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi a hirdetési díjjal 10 frt 67 krban felmerült költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés a gálszécsi 245. sz. tjkvben 540. 541. hr. sz. a. zsellérségből Skott Károly és neje Princz Borbálát illető s 389 frt becserkű földhasznvételi s felülepítmenyi tulajdonijogra elrendeltetvén, annak megtartására határidőül 1883.

évi februárhó 5-ik napjának d. e. 9 órája Gálszécs városa házához kitűzetett.

Miről is az érdekeltek azzal értesítettek:
1) hogy a megállapított kikiáltási ár 389 frt;
2) hogy a fent megjelölt ingatlanok ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is elfognak adatni;
3) hogy árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10%, vagyis 38 frt 90 kr készpénzben vagy óvadékképes papírban bánatképzésként a kiküldött kezéhez letenni;

4) vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig az első 1/3-dát az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt, a második 1/3-dát ugyanazon naptól számított 45 nap alatt, az utolsó 1/3-dát ugyanazon naptól számított 90 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszékhez intézendő két példány és két felzetten szerkesztendő letéti kérvény mellett a s.-a.-ujhelyi kir. adó, mint letéti hivatalnál lefizetni;

5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék tkvi hivatalnál, valamint Gálszécs községre előjáróságánál megtekinthetők.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint tkvi hatóságnak, 1882. évi nov. hó 17-én tartott üléséből.

Sziráký,
kir. törvényszéki h. jegyző.
Br. Fillenbaum,
kir. törvényszéki elnök.

2553. szám.
1882.

Árverési hirdetmény.

A szerencsi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy m. államkincstár végrehajthatónak Mandák Mihály és neje végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében a végrehajtató részére megítélt 109 frt tőke követelésnek s ettől 1881. évi januárhó 1-ső napjától járó 6% kamatoknak, 7 frt 70 kr végrehajtási már megállapított költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés a tályai 133. sz. tjkben Mandák Mihály tulajdonául felvett 931 hr. sz. 360 frtra becsült szálló ingatlanra elrendeltetvén, annak megtartására határidőül 1882. évi decemberhó 21-ik napjának délelőtti 10 órája Talya városházához kitűzetett.

Miről is az érdekeltek azzal értesítettek:
1) hogy a megállapított kikiáltási ár 360 frt;
2) hogy a fent megjelölt ingatlanok ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is elfognak adatni;

3) hogy az árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papírban bánatképzésként a kiküldött kezéhez letenni;

4) vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig: az első az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számított 2 hó alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számított 3 hónap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt ezen kir. járásbírósgához intézendő két példány és két felzetten szerkesztendő letéti kérvény mellett a tokaji kir. adó mint letéti hivatalnál lefizetni;

5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbírósg tkönyvi hivatalában, valamint Talya községre előjáróságánál megtekinthetők.

Kelt a szerencsi kir. járásbírósg mint tkönyvi hatóságnál 1882. évi októberhó 8 napja.

Tóth Pápai,
kir. aljbíró.

HOFF JÁNOS malátakivonata és egészségi sörének

köszönik ezek és ezek életüket. Csodálatos gyógyhatással bír Hoff János malátakivonata és egészségi-sörének gyótró köhögés, bélhurut, rekedtség, nátha, mellgyomor és gégebántalmak, gyengeség, vérszegénység s aszkóriban.

Hoff János cs. kir. udvari szállító, bizottsági tanácsos a koronás arany érdemkereszt és lovagrend tulajdonosa mint a Hoff János-féle malátakivonata.

FELTALÁLÓJA

egyedüli készítője és Európa valamennyi hercegeinek szállítója Bécsben. Gyár: Grabenhof, Bräunerstrasse No. 2. Iroda és gyári raktár: Graben Bräunerstrasse 8.

Legmagasabb nyilatkozatok.

I. Vilmos német császár: Ön „kitünő malátakivonata.” Ferencz József osztr. császár: „Örömmel tüntetem ki önt.” A szász király: „kitünő gyógyhatása az anyakirálynőnél.” A dán király: „gyógyereje csatlalhatlan.” A mecklenburg-schwerini nagyherceg: „teljes elismerésem”

Gyógyjelentés.

Tisztelt uram! El nem mulaszthatom az alkalmat, annak kijelentésére: hogy **nem gyengeségi és köhögési bajában ön malátakivonata sörének féltévi használata a legkitünőbb eredményű volt. Nom évek óta osszel és tavasszal, dacára a gyógytárakból felhasznált rengeteg orvosságnak — a legkínzóbb köhögéstől gyótrórtetett, mig ön malátakivonata használatával által attól teljesen megszabadult s most régi erejét visszanyerve, egészséggnek örvend. Jelen bizonylatomhoz azon megjegyzést csatolom, hogy én aki kétkedtem, a malátakivonata sikerében, most hiszek benne. Kérek ön malátakivonata söréből ismét 58 üveget.**

S.-a.-Ujhely, 14 máj. 1881. tisztelettel
Gross Róbert,
a m. ék. vasut főfelügyelője

Figyelmeztetés.

Minden malátakivonata készítmény a feltalálónak és első előállítójának

Hoff Jánosnak, mellképével mint védjeggyel van ellátva oval alakban alatta teljes névalírása. A hol ezen jel hiányzik, jele, hogy a készítmény hamis és visszautasítandó.

2 forinton alól semmitem küldetik.

Főraktár Zemplénmegyére: **Kormos Arminnál S.-a.-Ujhelyben.** Továbbá Pinter Ferencz gyógyszerész, Kormos Armin és Szentgyörgyi Vilmos uraknál S.-a.-Ujhelyben s Marmorstein S.-nél N.-Mihályban. 5—20

310.
1882. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szerencsi kir. járásbírósg 2799/p. 82. számú végzése által Szalontay Jánosné végrehajtható javára Bodolay Mihály, mint Kondás Mihály és Miklós kiskorúak gyámja ellen 180 frt tőke, ennek 1873 év májushó 12. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 41 frt 82 kr. perkoltség követelés erejéig elrendelt kielégítési alkalmával bíróság lefoglalt és 336 frtra becsült 13 hordó bor, 6 véka buza, 12 köböl árpa, 3 köböl gabona 1 tehén, 3 lóból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2867/p. 1882-ik sz. kiküldést rendelő végzés folytán a hely színen, vagyis Körömben végrehajtást szenvedett gyám lakásán leendő eszközökre 1882-ik év decemberhó 11-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szerencsen, 1882-ik évi novemberhó 24 napján.

Hegymeghy László,
kir. bírósgai végrehajtó.

Diszok levél Székesfehérvár 1879 Diszok levél Triest 1882

NEUSCHLOSZ ÖDÖN és MARCEL

ezelőtt Neuschlosz J. fiai

gőzfűrés, faáru- és parkétgyára

Budapest, Ujpesti rakpart 10

ajánlja nagy választéku parkétjait, folyton nagy készlete van száraz és hibátlan tölgy- és fenyőfa amerikai padlózatból.

Parkétrakást vidéken jutányosan eszközölt. Kívánatra mintarajzokat s árjegyzékeket legnagyobb készséggel bérmentesen küld.

Három évi garantiát nyújt.

Elvállal szerszám- és épületfaszállítást, ács és asztalos munkákat igen mérsékelt feltételek mellett.

4-12

Haladásti érem Bécs 1873

Endeméniem Szeged 1876

Arany-érem Párizs 1878.

H i r d e t m é n y .

A SÁTORALJA-UJHELYI TAKARÉKPÉNZTÁR

1883. évi január 4-én az intézet helyiségben délutáni 3 óraker

rendkívüli közgyűlést tartand.

T á r g y a :

Az 1882. január 29-én tartott rendes és 1882. február 25-én tartott rendkívüli közgyűlés határozataihoz képest az alapszabályok szükségessé vált módosítása iránti javaslat elfogadása.

E közgyűlésre a részvényesek tisztelettel meghivatnak.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1882. december 1.

Évva András,
elnök.